

A bătut la ușa ta cineva

Moderato *mf*

1. A bă - tut la u - șa ta ci - ne -
 va, Nu - i răs - pun - de ni - me - nea
 În tă - ce - rea ne - grei nopți Stă un om și
 plân - ge Fa - ța lui e nu - mai răni,
 Piep - tu - i nu - mai sân - ge, Fa - ța lui e
 nu - mai răni, Piep - tu - i nu - mai sân - ge

2. Cine ești străin pribeag, cine ești?
De-al cui dor tu pribegesti?
Pentru cine te-au brăzdat
Bice fără număr,
Ce povară ți-a lăsat
Rana de pe umăr?	4. Eu sunt pâinea ce s-a frânt lumii-ntregi
Și sunt vinul noii legi;
N-am venit să plâng în drum
Răni usturătoare;
Plâng pe cei ce pierd acum
Ultima chemare.
3. Eu sunt robul ce slujește tuturor,
Un om al durerilor.
Nimeni plată nu mi-a dat
Decât spini și ură;
Numai roșii trandafiri
Pieptul mi-l umplură.	5. A bătut la ușa ta cineva;
O, deschide-i, nu mai sta
Nu-l lăsa să plece trist;
Poate, niciodată,
Mâna lui la ușa ta
N-are să mai bată!